

اثربخشی موسیقی درمانی گروهی فعال بر حافظه فعال و پیشرفت ریاضی دانش آموزان کلاس اول تا چهارم شهر قم ۹۸-۱۳۹۷

نرگس شهسواری^۱، عباس حبیب زاده^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه قم، قم، ایران

^۲ دانشیار دانشگاه قم، قم، ایران

چکیده

پژوهش حاضر باهدف اثربخشی موسیقی درمانی گروهی فعال بر حافظه فعال و پیشرفت ریاضی دانش آموزان دارای اختلال یادگیری اختصاصی ریاضی انجام شده است. روش این پژوهش از نوع شبه آزمایشی بوده و از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دارای اختلال یادگیری اختصاصی ریاضی بود که در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ در پایه اول تا چهارم مشغول به تحصیل بودند (۵۶۰ نفر) و به مرکز دولتی اختلالات یادگیری اختصاصی شهر قم در منطقه دو و چهار مراجعه نمودند که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، تعداد ۲۵ دانش آموز به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد (گروه آزمایش ۱۰ نفر و گروه گواه ۱۵ نفر). به منظور گردآوری اطلاعات از خرده مقیاس حافظه فعال در آزمون وکسلر که شامل خرده آزمون های فراخوانی ارقام مستقیم و معکوس، توالی حرف - عدد و محاسبه عددی می باشد و آزمون معلم ساخته ریاضی جهت بررسی پیشرفت ریاضی دانش آموزان و آزمون وکسلر جهت بررسی میزان هوش آن ها استفاده شد. یافته های این پژوهش نشان داد موسیقی درمانی می تواند باعث بهبود توالی حرف - عدد، محاسبه عددی و پیشرفت ریاضی دانش آموزان دارای اختلال یادگیری اختصاصی ریاضی شود اما در بهبود فراخوانی ارقام مستقیم و معکوس این کودکان تأثیر چندانی نداشت... موسیقی درمانی گروهی فعال، در گروه های دونفری در طول ۸ هفته و طی جلسات ۳۰ دقیقه ای برای گروه آزمایش اجرا شد و گروه گواه روال معمول خود را ادامه داد. تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز با استفاده از تحلیل کوواریانس انجام شد. یافته های این پژوهش نشان داد که موسیقی درمانی گروهی فعال بر حافظه فعال، توالی عدد-حرف، محاسبه و پیشرفت ریاضی دانش آموزان دارای اختلال یادگیری اختصاصی ریاضی تأثیر مثبت و معنادار داشته است ($p=0/000$) اما بر فراخوانی ارقام بی اثر بوده است. بر اساس نتایج پژوهش حاضر موسیقی درمانی گروهی فعال می تواند به عنوان یکی از شیوه های توان بخشی دانش آموزان دارای اختلال یادگیری اختصاصی ریاضی استفاده گردد.

واژه های کلیدی: موسیقی درمانی گروهی فعال، اختلال اختصاصی یادگیری ریاضی، حافظه فعال، پیشرفت ریاضی، عملکرد ریاضی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۴۶۲-۴۵۱